

informatien, het is mij niet mogen gelukken daaromtrent iets te vinden.

Na lezing van en deliberatie over deze informatien «is goedgevonden en verstaan voor deze vergadering te ontbieden Johannes Scheffers, Adrianus Sterk, Johannes Visser, mitsgaders Nicolaas Knor en deszelfs zoon Nicolaas Knor Jr.» tijdens den nadruk of vroeger bij Bronkhorst werkzaam. Ingevolge dit besluit worden al deze personen onmiddellijk ontboden en uit de mededeelingen van hen, die aan deze oproeping gevolg gaven, zal het ontstaan van den Rotterdamschen nadruk ons reeds op zeer vele punten duidelijk worden.

Ik moet echter, vóór deze ooggetuigen aan het woord komen, op een vlugschrift wijzen, dat door den heer Loosjes veel te stiefmoederlijk behandeld is. Hadde hij in plaats van de «Vuile gewinzoekers» (waar men uit veel schuim der partijdigheid het goud der waarheid opdelfen moet en dat evenzeer wemelt van anachronismen als van groote onnauwkeurigheden) deze brochure (1) tot leiddraad genomen, hij zou op vrij wat minder klippen zijn gestrand en reeds daaruit Houtuis (Holtus) tamelijk goed hebben leeren kennen. Toch verwondert het mij, dat de heer Loosjes in de «Vuile gewinzoekers» met Holtus zelfs niet bij name heeft kennis gemaakt. In het kritiekste gedeelte van dit boekje, aan het einde namelijk, waar de ontdekking van het komplot wordt medegedeeld, vindt men op bl. 109, 110, 111 en 118 de naam Houtuis telkens verwisseld met

(1) De volledige titel van het vlugschrift is: Copy van een Brieu van een Heer uit Rotterdam Aan zyn Vriend in Amsterdam, Wegens het voorgevallene met de Boekverkopers Bronkhorst en De Leeuw, over het nadrukken van den verboden Vrymoedigen Brieu genaamt, Aan het volk van Nederland. Alom te bekomen. 8 blz. 8°. Z.pl. o. j. (In het Archief onzer gemeente).